

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Toon Meesters, werkzaam bij Vee & Arts Veterinaire Diensten uit Roosendaal, Hans Van Loo, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke), en Annemiek Veenkamp van Dierenartspraktijk Flevoland wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziekte tot behandeling.

Herstel na **beschadiging** in het heupgewricht

naam aandoening
trauma aan het heupgewricht

verschijnselen
kreupelheid

oorzaak
trauma

behandeling
rust, koe in stro-/zandhok zetten en pijnstilling/ontstekingsremmer

Het was oudjaarsmiddag en ik reed mijn laatste visite van het jaar. Het verzoek was om een vaars in te laten slapen. Ik heb nooit zo'n moeite om een koe in te laten slapen als we geen mogelijkheden meer zien voor herstel. Meestal vraag ik nog wel even naar het verhaal van de koe. Samen met de prettige bedrijfsleider stond ik voor een ruim, schoon strohok naar een mooie hoogproductieve vaars te kijken. Twee dagen geleden was ze tochtig en om ongelukken te voorkomen was ze gesepareerd. Waarschijnlijk wilde ze liever tussen haar vriendinnen lopen en was ze tijdens de poging om te ontsnappen onder een box vast komen te liggen. Ze lag met haar rechterachterpoot gestrekt naar achteren. Mijn collega had de vaars al onderzocht en vermoedde een beschadiging in het heupgewricht. Ze kon bijna niet staan op deze poot, was erg onstabiel en er was een knappend geluid hoorbaar op de plaats van het heupgewricht. Om de vaars een kans te geven liep ze in dit grote strohok en had ze pijnstillers/ontstekingsremmers gekregen. Bij deze problemen staan wij vaak redelijk machteloos. Een exacte diagnose is vaak moeilijk te stellen en meer dan de koe rust geven en pijnstillers spuiten kunnen we meestal niet. Oudjaarsochtend lag ze onhandig in een hoek van het stro-

hok en kon ze niet overeind. Na hulp van de bedrijfsleider kwam ze weer in de benen, maar ze liep zo beroerd dat de prognose hopeloos was. Ze had haar kans gehad en wij werden gebeld om haar in te laten slapen. We stonden naar de vaars te kijken en omdat het zo'n mooi jong dier was, lieten we haar toch nog een paar rondjes lopen. Wat opviel was dat ze de rechterachterpoot steeds beter ging belasten en dat ze veel beter liep dan 's ochtends. Tijdens die paar rondjes hadden we ook maar één keer een knap gehoord rondom de heup. Afgaande op het verhaal van mijn collega en de bedrijfsleider zag ik zoveel verbetering dat ik dit jonge dier nog een kans wilde geven. Ik had zelf het lange nieuwjaarsweekend dienst en beloofde dat als het niet ging, ik zonder mopperen alsnog in het weekend de vaars zou laten inslapen. Ze kreeg nog extra pijnstilling en we maakten ons beiden op voor een corona-oudjaarsavond thuis. Een paar weken geleden was ik weer op het bedrijf. Omdat we niet meer waren gebeld over deze vaars, vroeg ik vol vertrouwen hoe het met 'onze' vaars was. Ze liep in het koppel en ze liet een nog maar iets afwijkende locomotie zien. Met veel voldoening dat deze vaars haar tweede kans had gegrepen, stapte ik weer in de auto.